

РЕШЕНИЕ

№ 1049

гр. София, 15.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 17.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **11112** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 40 от ЗДОИ.

Производството е образувано по жалба на А. К. С. от [населено място] срещу мълчалив отказ на Председателя на Управителния съвет на Българската федерация по волейбол (УС на БФВ) за достъп до обществена информация, по искане за достъп до обществена информация вх. № 465 от 12.06.2012г.

В жалбата си жалбоподателката твърди на първо място, че оспореният мълчалив отказ е незаконосъобразен поради противоречие с процесуални правила, твърди, че съгласно разпоредбите от ЗДОИ и от АПК административният орган е задължен да се произнесе по искането за достъп до информация, като постанови допускане до поисканата информация или отказ за предоставянето ѝ, като законът изисква и в двата случая да бъде издаден писмен акт, който да е мотивиран и в който да е посочено правното и фактическото основание за издаването или отказа за издаването му. Твърди, че като не е направил това административният орган е допуснал незаконосъобразен мълчалив отказ. На второ място твърди, че оспореният мълчалив отказ е незаконосъобразен, поради противоречие с материалния закон, а именно, поради това, че поисканата информация е обществена такава по смисъла на чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ и чрез предоставянето ѝ жалбоподателката би могъл да си състави мнение за дейността на БФВ, за които е поискана информация. Твърди, че ответникът има качеството на задължено лице по ЗДОИ, тъй като е публично правна организация по

смисъла на § 1 т. 4 от ДР на ЗДОИ, тъй като са представени доказателства, че около 80% от средствата, с които се финансира БФВ се отпускат от държавния бюджет от Министерство на външното възпитание и спорта. Искането за отмяна на мълчаливия отказ да бъде отменен, делото да бъде решено по същество, като се признае правото на достъп до исканата информация от жалбоподателя и да бъде задължен ответникът да предостави исканата информация. Не претендира разноски.

Ответникът по жалбата Председателя на УС на БФВ, чрез процесуалния си представител юр. Т., изразява становище, че жалбата на първо място е недопустима. Твърди, че това е така, тъй като БФВ няма качеството на задължен субект по ЗДОИ, тъй като по делото не е доказано, че има качеството на публична организация по § 1 т. 4 от ДР на ЗДОИ. Твърди, че това е така, тъй като жалбоподателят иска достъп до информация генерирана в годините 2002г. до 2011г., а само за 2010г. и 2011г. доказва, че 80% от бюджета на федерацията е отпуснат от МФВС, а за другите години това не е доказано. В тази връзка твърди, че след като не е задължен субект по ЗДОИ, то не е налице и индивидуален административен акт – мълчалив отказ по смисъла на АПК. Твърди освен това, че едва след изменението на ЗДОИ от 2008г. е въведено понятието публичноправна организация, а преди това не е съществувало, като твърди, че това се отразява на допустимостта на искането за предоставяне на информацията от 2002г. до изменението на ЗДОИ, а именно, че за посочения период от 2002г. до изменението на закона също не е бил задължено лице. Алтернативно твърди неоснователност на жалбата, тъй като най – напред информацията касаела трети лица и нямало тяхното съгласие. Твърди и че жалбата е неоснователна, тъй като не е задължено лице по смисъла на ЗДОИ. Искането да бъде оставено без разглеждане, а производството по делото прекратено. Алтернативно иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока, от страна, която би била адресат на акта и съответно има интерес от оспорването на мълчаливия отказ, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Въз основа на горното съдът намира, че жалбата е процесуално допустима. Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Със заявление вх. № 465 от 12.06.2012г. жалбоподателят е поискала достъп до обществена информация, подробно описана в 25 точки, касаеща най – общо актуалния устав на федерацията, решения на УС на федерацията относно избора на треньори, решения на общото събрание на федерацията, годишни финансови отчети, наредба по чл. 19 от Устава на БФВ, копие от вътрешните актове на федерацията, доклади – отчети по чл. 19 ал. 2 от Устава; по т. 3.10 до 3.15 различни видове договори; информация относно провеждани обществени поръчки; по т. 3.17 подробна правна обосновка относно реда по който следва да се прилага чл. 6 ал. 1 от Устава; становища на правната комисия; решения на правната, финансовата комисия и комисията по плажен волейбол; както и различна информация относно клубовете, участници във федерацията, техни участия в турнири, решения на комисията по отчет на дейността на спортните клубове и отчети за дейността на спотните клубове. Исканата информация е подробно посочена в подточки. В заявлението са посочени по чл. 25 от ЗДОИ данните, както и формата, под която се иска достъпът до информация, а именно копие на хартиен носител, съгласно изискванията на чл. 26 от ЗДОИ. По посоченото

заявление е постановен и оспореният в това производство мълчалив отказ за достъп до обществена информация.

По делото е представена справка от МФВС, от която е видно, че за 2010г. и 2011г. предоставените от МФВС на БФВ средства представляват около 80% от общите приходи на федерацията.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по съображенията изложени по - долу. Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че искането за предоставяне на обществена информация е отправено до субект, в чието правомощие и чието задължение е предоставянето на обществена информация и който създава или съхранява исканата информация, съгласно чл. 3 ал. 1 от ЗДОИ. Оспореният мълчалив отказ обаче е издаден при неспазване на предвидената от закона форма, при извършено съществено нарушение на административно производствените правила и материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

На първо място неоснователно е възражението на ответника, че не е задължен субект по смисъла на закона, тъй като по делото не е доказано, че дейността му се финансира на повече от 50% от консолидирания държавен бюджет. Това е така по следващите съображения. Съгласно чл. 58 ал. 1 т. 8, 9, 10 и ал. 2 на ЗФВС със средства от държавния бюджет се финансират „програма за олимпийска подготовка; подготовка и провеждане на световни и европейски първенства, на които домакин е Р. Б.; програма за развитие на спорта за високи постижения”. А по ал. 2 „Средствата по ал. 1, т. 1 се осигуряват ежегодно със закона за държавния бюджет на Р. Б.”. Видно от представената по делото справка от министерство на физическото възпитание и спорта (стр. 21) за 2011г. и 2012г. около 80% от бюджета на БФВ е съставен от средства предоставени от МФВС, като видно от справката тези средства са предоставени за и по програма „олимпийска подготовка”. Видно от цитираната по – горе разпоредба на чл. 58 от ЗФВС средствата за олимпийска подготовка се отпускат именно от държавния бюджет. Във връзка с това настоящият състав намира, че безспорно по делото е доказано, че ответника се финансира от държавния бюджет и то на 80%. Във връзка с това настоящият състав намира, че ответника е субект по чл. 3 ал. 2 т. 2 от ЗДОИ, а именно „юридическо лице само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми”. В конкретния случай видно от събраните по делото доказателства ответника е юридическо лице с нестопанска цел, на което голяма част от приходите идват от държавния бюджет във връзка с посоченото по – горе. Съдът намира, че по отношение на ответника е приложима и разпоредбата на т. 1 от чл. 3 ал. 2 от ЗДОИ, тъй като ответника изпълва и определението за публично правна организация. Най – накрая неоснователно е възражението на ответника, че не дължи информация за минали периоди, тъй като не е доказано, че към миналите периоди 2002г. до 2008г. е организация, която дължи предоставяне на обществена информация, тъй като за посочения период не е доказано, че повече от 50% от финансите ѝ са от държавния бюджет. С. намира, че това възражение е неоснователно, тъй като преценката дали дадено лице е задължен субект следва да се прави към момента на подаване на заявлението, а не за всеки минал период, за който се иска информация. Доколкото в

конкретния случай е безспорно доказано във връзка с изложеното по – горе, че ответника е задължен субект към момента на подаване на заявлението, то съдът намира, че същият е следвало да се произнесе по искането за достъп до информация.

На второ място съгласно чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Р. Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Безспорно ответникът в това производство се явява задължен субект по смисъла на ЗДОИ. Исканата от жалбоподателката информация касае предоставяне на информация за актуалния устав на федерацията, решения на УС на федерацията относно избора на треньори, решения на общото събрание на федерацията, годишни финансови отчети, наредба по чл. 19 от Устава на БФВ, копие от вътрешните актове на федерацията, доклади – отчети по чл. 19 ал. 2 от Устава; по т. 3.10 до 3.15 различни видове договори; информация относно провеждани обществени поръчки; по т. 3.17 подробна правна обосновка относно реда по който следва да се прилага чл. 6 ал. 1 от Устава; становища на правната комисия; решения на правната, финансовата комисия и комисията по плажен волейбол; както и различна информация относно клубовете, участници във федерацията, техни участия в турнири, решения на комисията по отчет на дейността на спортните клубове и отчети за дейността на спотните клубове. Във връзка с изложеното по – горе настоящият състав намира, че Председателя на УС на БФВ се явява орган по чл. 3 ал. 2 т. 1 и 2 от ЗДОИ и е органът, който създава, събира и съхранява информацията, поискана от жалбоподателката. Тази информация е обществена, тъй като касае дейности, отнасящи се до обществения живот, а именно дейността на една публична организация или юридическо лице с нестопанска цел, което се занимава с организирането на клубовете по волейбол в страната, както и с дейността и подготовката на националния отбор по волейбол, като именно това е дейността, свързана много съществено с обществения живот в страната. С исканата информация жалбоподателката би си съставила мнение относно дейността на задължения субект – БФВ - във връзка с работата ѝ относно организацията на националния отбор и клубните отбори, както и за развитието на волейбола в страната. На следващо място информацията е поискана на хартиен носител от задължения субект, като са спазени изискванията на ЗДОИ, за това да се посочи в каква форма се иска информацията, като в този случай за задължения субект възниква задължението да я представи. В тази връзка е възникнало задължение за задължения субект – ответника - да предостави исканата информация на поискания носител, като съгласно разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган в случай на отказ е следвало да издаде мотивирано решение за това. Видно от събраните по делото доказателства обаче ответника не е предоставил исканата информация, както и не е постановил мотивирано решение за отказ за предоставянето ѝ. Напротив той е постановил мълчалив отказ, като по този начин не е спазил изискуемата се от закона форма – писмената, както и е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като законовото изискване е предоставянето или отказът за достъп до обществена информация да е мотивирано. А в конкретния случай това не е така. Видно от събраните по делото доказателства административният орган въобще не е отговорил по искането за предоставяне на достъп до обществена информация № 465 от 12.06.2012г. от жалбоподателката, задълженият субект не се е произнесъл нито с положително, нито с отрицателно решение, като по този начин е постановил мълчалив отказ. Само на основание на посочените нарушения съдът

намира, че оспореният мълчалив отказ подлежи на отмяна.

Най – накрая неоснователно е възражението на ответника, че не е дължал произнасяне, тъй като част от поисканата информация касае трети лица, а те не са дали писмено съгласие за предоставянто ѝ. По делото не са представени доказателства за това, че въобще е искано съгласие от третите лица. Освен това факта, че информацията касае трети лица, не е основание да не се даде писмено мотивирано решение по направено искане. Дори при наличие на отказ на третите лица за предоставяне на информацията за административния орган е налице задължението да прецени дали в коркретния случай не е налице надделяващ обществен интерес съгласно изискванията на чл. 37 ал. 1 т. 2 от ЗДОИ. Съгласно чл. 28 ал. 2 от ЗДОИ за задължения субект е налице задължение да предостави или да откаже информацията, но мотивирано с писмено решение, като в случай, че е налице основание за отказ съобразно условията посочени в чл. 37 от ЗДОИ, то следва да са посочени фактическите основания за това, а и правните такива. След като не е направил това, а е постановил мълчалив отказ при положение, че е задължен субект и при положение, че поисканата информация е обществена такава, ответникът е издал един незаконосъобразен акт при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при неправилното приложение на закона.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав счита, че оспореният в това производство мълчалив отказ е незаконосъобразен, поради неспазване на установената от закона форма, нарушение на материално правни норми, тъй като поисканата информация е от категорията на обществената такава и нарушение на съществени административнопроизводствени правила (липса на мотиви). Поради горното настоящият състав намира, че оспореният мълчалив отказ на Председателя на УС на БФВ следва да се отмени и делото да му бъде върнато с указание да предостави исканата информация.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2, чл. 173 ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на Председателя на Управителния съвет на Българската федерация по волейбол (УС на БФВ) за достъп до обществена информация, по искане за достъп до обществена информация вх. № 465 от 12.06.2012г. на А. К. С. от [населено място].

ИЗПРАЩА преписката на Председателя на Управителния съвет на Българската федерация по волейбол (УС на БФВ) с указание да предостави на жалбоподателката А. К. С. поисканата със заявление вх. № 465 от 12.06.2012г. информация в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на решението.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

